

Кондак 1.

Пред изабраним светиоником земље српске, из усрђа и љубави ницице падамо, и молебне песме које од срца извиру, приносимо ти, свети великомучениче кнеже Лазаре. Почињући ове похвале ткати, желимо да украсимо величину великог у благочестију, и да узвисимо твоја добра дела, јер видимо у теби многа чудеса. Ти си рајско дрво које је у правој вери засађено. Младост си своју провео на двору цара Душана. О, свети великомучениче, прими ове молбене речи од деце твоје, као две лепте од убоге, и кадионицу мирисну. По целој земљи деца твоја украшавају свечасну главу твоју венцима златом исплетеним, и певају ти победне песме:

Радује се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српска похвало и заштито.

Икос 1.

Творац анђела, Који судбине народа и царстава одређује, када хтеде да призове српски род у Царство Небеско, изабра тебе, свети кнеже, за благовесника и извршитеља благе воље Своје. Срце цара Душана окрену к теби, и он те заволе као сина и подиже у чин кнеза. Благодаримо Творцу за све ово, а доброту твоју величајући синови српски, овако теби певајући, говоре:

Радуј се, сасуде преславни, Божанственом благодаћу држави својој даровани, који си

премудрим Промислом предизабран за сапутника српском роду у Царство Небеско.

Радуј се, сасуде Духа Светога од младости, јер Божанствено просвећење на теби сијаше.

Радуј се, јер је срце твоје као храм Богу освећен, где Отац и Син и Божанствени Дух натприродно обитавају.

Радуј се, језиче медоточиви, који си објавио радост, јер Господ отвори врата српском роду.

Радуј се, јер се жртва твоја, љубав и мученичка смрт, урезаше дубоко у срце и свест српскога рода.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српска похвало и заштито.

Кондак 2.

Богом дарован, због доброте вољен си био на двору цара Душана. Остроумношћу разума, мудрошћу и узвишеношћу живота, сијао си као сунце и показивао си лепоту нарави, и сви се дивљаху благости, мужеству, и искуству у војним окршајима. Имао си молитву као штит и био си оштра стрела која рањава противнике. Украшен силом Самсона, многе си победе задобио. Примивши од Бога дар да Србијом владаш, стадо које ти би поверено учио си да испуњава јеванђељске заповести, показавши се прво сам

као пример љубави према Христу. И нас научи да ти подражавамо, и да будемо деца твоја, не по имену само, већ и по животу, да украшавамо себе милосрђем, смирењем, трпљењем, и љубављу међусобном, и да из дубине срца Богу Који те је прославио, певамо: Алилуја.

Икос 2.

Премудрошћу распрострта небеса, веселите се, ликуј земљо српска, падните ницице пред Господом, и зарадујмо се сећајући се Лазара, крстоносца, после светог Саве и Симеона нашег највећег дародавца штедрог. Ходите, јагањци Господњи, дођите страдалници, богати и сироти, здрави и немоћни, на кладенац који од многих болести лечи, молити и примите оздрављење по вери. Велики Пастир све позива да подели Божанствене дарове. Славни Лекар с небеса силази к нама, освећује нас и као дажд благодат излива, лекове небеског Лекара даје. Ликујмо духовно као Давид пред кивотом Завета, да дивном лекару нашем са усхићењем псаламске песме боголепно уносимо: Благо човеку који се боји Господа, без порока си ходио путевима Његовим, зато ти кличемо овако:

Радуј се, јер слушаш оне који ти се моле. Ти си нам велико богатство, јер нам дарујеш милост неизмерну.

Радуј се, сасуде миомирисни, јер за сваку болест душевну и телесну излечење дајеш. Радуј се, јер изнемогле подижеш, помози и нама обремененима и измученима искушењима овога века.

Радуј се, јер мудро бринеш о нама када љуто страдамо.

Радуј се, освећена главо, око које Бога гледа и сједињује се с Њим љубављу и чистим умом.

Радуј се, јагње добро, јер си себе, принос чисти, као цвет рајски Господу принео.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српска похвало и заштито.

Кондак 3.

Сила вишња даваше теби крепост да истрпиш пометњу по смрти цара Душана и сина му Уроша. Видевши те Агарјани како са стадом напредујеш у благочестију, као звери нападаху на отацтво твоје, желећи да га униште. Тада Божанствени позив сиђе на тебе, уме небесни, који гледаш тајне Божије, Бог ти предаде кормило државе. Патријарх Јоаникије уручи ти достојну част, помаза те за цара, да будеш поборник и заштитник и несавладива заштита од свих непријатеља. А сада и на нас погледај као отац вечни, заустави и укроти буру која нас је обузела, и одбаци налете љутих бесова. Упути нас на стазу покајања, окамењена срца наша умекшај да испуњавамо заповести Божије. Благодаримо Господу за такву милост к нама, Њему Венцедавцу певамо: Алилуја.

Икос 3.

Имајући у себи благодат свесилног и кротког Начелника пастира Христа, као јагње незлобиво, сачуван си од изненадне смрти од безумног Николе, силом светог крста који си на прсима носио, да би на Косову видљиво примио мученички венац и сјединио људе са небесним житељима. Славећи Господа Који те је сачувао и дивећи се овом благовољењу Божијем, молимо тебе, изабраника нашег, уразуми нас и укрепи у делима спасења, да не буде бесплодна вера коју си у нас усадио, да поднесемо бодро тежину живота у трпљењу и великодушности и да тихо пређемо у вечно блаженство. Помози да савршену молитву стекнемо, веру, наду и љубав сачувамо, да у благоверности и напредовању с радошћу тебе прослављамо, и да ти благодарно песму хвале приносимо:

Радуй се, јер имаш слободу пред Богом да нас избављаш од многих и различитих искушења.

Радуй се, лекару милосрдни, који немоћи наше брзо лечиш.

Радуй се, јер Србију гледаш и блага пролазна и вечна од Господа за њу иштеш.

Радуй се, јер си кротошћу и смирењем срца као овца незлобива усрдно за Христом ишао.

Радуй се, вођо народа, јер си заступник за државу своју, јер си срушио насиље туђинаца и покорио их православнима.

Радуй се, јер си ушао у стадо и примљен био са љубављу као кнез и вођа.

Радуй се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српске земље похвало и заштито.

Кондак 4.

На буру у земљи и раздор у Цркви са болом си гледао. Обдарен Божанственом правдом, бринуо си се и старао да измириш Српску Цркву са Цариградском Патријаршијом. Уклонио си проклетство и измолио опроштај за живе и упокојене. Тако си обновио духовни живот и све сјединио са Црквом Христа Бога. Обнови и сада душе наше и усади у срца наша спасоносни страх. Умилостиви Господа за грехе наше, даруј нам дух скрушен, срце смирено и исправљење живота. Просвети ум наш да разумемо пут Господњи, заштити нас од напада злих људи и браће. Прими од нас благодарност и молбу коју са сузама једногласно сједињујемо, Христов угодниче, који си нас овде окупио и тамо нас приброј реду спасених, да заједно с тобом као деца са оцем сведоброме Оцу певамо: Алилуја.

Икос 4.

Слушамо о теби, колика си нам добра даровао и немоћан је наш ум и језик најмудријих да искаже добродетељи које у теби цветају. Због убогости немамо силе да ти достојан венац хвале исплетемо. Исправност твоја побеђује речи наше, и не знамо како да те назовемо: главом ли православља, оком благочестија, оцем сиротих и заштитником свих сиромаша, хранитељем гладних, миротворцем завађених? И нас, који у љубави и добрим делима оскудевамо, подигни из духовне раслабљености, да достигнемо духовна добра и уђемо у дворац Сведржитеља. Сједини децу државе своје, обуздај силне, укрепи немоћне, који те од срца поштују и премнога добра дела твоја хвале. Господе, благодаримо Ти за све ово и угодника Твога од све душе прослављамо, онога који наследи блаженство блажених.

Радуј се, пастиру бодри, владару многомоћни, јер си имао око које не дрема и жезлом мудрости небеским тајнама паству си учио.

Радуј се, јер си Богом упућиван испуњавао Његова наређења.

Радуј се, мирољубиви, јер си био обновитељ порушеног царства, а тебе ради Бог даде сједињење Црквама.

Радуј се, дивни Соломоне непорочни, добри и праведни Јове, који си узишао на лествицу добродетељи и показивао пут своме стаду.

Радуј се, јер си на оне који су били под твојом влашћу гледао као на децу своју, народе и кнежеве благосиљао као браћу, нападнуте си штитио, странце збрињавао и милостив према њима био.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српске земље заштито и похвало.

Кондак 5.

Богом ткана порфирио, рај си који лепо цвета, препун драгог камења, боголепно укрешен. Земљу твоју многим храмовима као звездама си украсио. Славни ктиторе Раванице, Лазарице, Горњака и многих других, који и данас миомиришу, одишући мирисом праве

вере за паству твоју. Уврстио си себе у број задужбинара Немањића, ходио си стазом отаца и подражавао им, јер си показивао велику љубав према Синају и бринуо се о Светој Гори и Хиландару. Сазидао си велелепну и дивну припрату желећи да сачуваш скривницу духовне свести, давао си имања и богатство и штедро снабдео потребним место на којем се вековима име твоје непрестано молитвено прославља, и достојно са анђеоским војскама певаш Богу: Алилуја.

Икос 5.

Заволевши Христа заволео си монахе и пустињаке, христољубиви монахољупче и даваоче милости. Горе и долине испунио си монасима. Радошћу се хумке опасаше и пустиње процветаше. Синаитима који избегоше са Свете Горе и нађоше покој у областима државе твоје, који у миру Господу служе не тражећи никаква земаљска задовољства, који презреше све лепоте овога света и заволеше само Господа, ти си подигао цркве, да се у њима име Господње прославља и верни духовно крепе. Светоме Григорију молчалнику Горњак, светоме Сисоју Сисојевац, светоме Вавили и Ромилу Раваницу си сазидао, да теби буде недгробна црква, за упокојење твога тела до краја века, где те непрестано славослове чеда твоја, где хвалу Богу узносе и труд твој песмама хвале радосно:

Радуј се, гостољубиви Аврааме, јер си сазидао многе болнице и странопримнице за збрињавање немоћних и болесних које си снабдео сваким добром.

Радуј се, јер си зидао храмове које је красила лепота, у којима се пева Богу у Тројици.

Радуј се, јер си волео монахе, који молбе Богу приносе, а теби похвале.

Радуј се, јер си се уподобио прародитељима Симеону и Сави, јер си семе благочестија које су они посејали пожњео и обогатио народ славом непролазном.

Радуј се, јер су свети Синаити, чувари вере и врлина, тиховањем себе са Богом сјединили, земљу твоју осветили и духовни живот у њој подигли.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српске земље похвало и заштито.

Кондак 6.

Проповеда се по васцелом свету слава храбрости твоје, гневом си пламтео против непријатеља Крста Христовог. Када је требало да се последњи пут сретнеш са богоборцима који смућиваху државу твоју и који хтедоше да је покоре вери мухамеданској, многа мољења си принео тражећи да те Господ уразуми и покаже шта је воља Његова. Косово је теби друга Гетсиманија, у којој си изрекао спасоносне речи: “Оче, да буде воља Твоја као на небу, тако и на земљи.” Примиио си заповест да идеш у сретање зловнима. Ниси се побојао гнева безаконика, украшен силом Самсона, крепио си војску на подвиг мучења овако: “Ви, благородници моји, семе српско, до сада се наслађивасмо земаљским благом, пођимо без страха на Косово, крепко станимо, не штедимемо тела своја, Бога у помоћ призовимо, да државу отаца наших сачува, не жалостимо се, но верујмо и само се у Бога уздајмо, и видећете славу Његову. Земаљско је за малена царство, а Небеско је до века. Зато Србијо јунака, певај Светој Тројици у свако време: Алилуја.

Икос 6.

Засијао си у срцима верних, ти најплеменитији властодршче српски. По доброј нарави уподобио си се Самом Господу. Господ пред страдање са ученицима Тајну вечеру припреми, а ти богоношче, Владаревих тајни служитељу, са велможама вечеру љубави приправи, на којој си крепио војску да не буду издајници као Јуда. Некада Мојсије, дајући људима закон од Бога прими написано, а теби анђео са неба дође и књигу ти донесе, у заносу пренесе те на Небо где си чуо неисказане речи. Господ на Голготи пострада, а твоја је Голгота Косово, на којем изгину красни букет војника. Са коња си пао са шеснаест рана кад безаконици као звери плен јаросно хтедоше да растргну непобеђеног, а ти си као савршена овца за клање Ономе Који је за нас изволео да заклан буде, певао: “Да се пролије крв моја у љубави Христа мог.” Главу твоју оделише од тела и у кладенац бацише. Тада Небеса са анђелима и сви Немањићи праведни уздигоше гласове, радосно сретеше душу твоју и душе погинулих с Тобом, узлетању твојему запљескаше, подвиге твоје слављаху, мученици заиграше и ми страдању твоме хвалу узносимо.

Радуј се, Богом сабрана паство, данас славни кнез Лазар узиће к Цару над царевима.

Радуј се, јер си крв своју као алавастер мира Христу принео.

Радуј се, јер си увече славио крсну славу - светог пророка Амоса, хлебом и вином, а данас крвљу и смрћу.

Радуј се, јер Жетелац Господ жањаше пшеницу, позлаћена класја, душе српских мученика, чистећи је од кукоља и носећи у житницу небеских двора.

Радуј се, јер су њихова тела била драгоцени бисер са овог страшног поља.

Радуј се, кротки Давиде, јер си дивљу звер Мурата као Голијата победио и твојом крвљу као на колесници отишао радосно у небесне висине где је Исус вечни.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српске земље похвало и заштито.

Кондак 7.

Хтео је Човекољубац да докаже свету да сви који Богу угађају велике награде удостојени бивају. Твоје многострадално тело прославио је славом нетрулежности. Земља те је скривала две године и из својих недара дала је твоје тело као крин миомирисни веселећи стадо твоје. То драгоцено богатство које испушта чудесне зраке беше положено у Раваницу као у твој престо и двор Спаса Господа. Дивна су дела Твоја, Господе, јер дивним чудом показа главу небесног тајника, сијајући небесном светлошћу да покаже где је. И сада си нам од Бога послан да остарелу Србију обновиш и оросиш твојом благодаћу. Спаси многострадално Косово и избави од насиља Србе који неправедно страдају. Даруј нам да се наслађујемо радошћу анђела и да заједно са тобом славимо Тројицу Једносушну: Алилуја.

Икос 7.

Дивне су тајне Твоје, Христе, јер си нам даровао таквог светилника, који нас је обогатио нетрулежношћу тела свог, као Илија што удвостручи Јелисеју благодат своју. Дао си нам тело које блиста у унутрашњости храма Светог Вазнесења, и на славословље све подстиче, веселећи нас и обасјавајући срца наша Божанственом светлошћу, укрепи и ојачај оне који ти са љубављу прилазе. Духовном јачином нама маломоћнима дај силу и испуни нас снагом, као што је твоја љубав силна. Господе, на колена падамо и молимо да се обогатимо из богате скривнице Твоје, молимо Те, сачувај нам неповређено тело светитеља и великомученика кнеза Лазара. Житељима његове обитељи, који му похвале певају, спасење, здравље и љубав даруј. Умири срца и испуни духом премудрости, нас који га величамо:

Радуј се, јер твоје тело нам дарује други Силоам, из кога истичу исцељења онима који болују од недуга телесних и страсти душевних, јер на тебе сви гледамо као на извор крепости и утврђења у вери.

Радуј се, јер је Раваница тебе ради блажена, блажен је народ српски, јер је дете таквога оца.

Радуј се, јер си твоју главу за Христа Бога, под мач као под венац радосно погнуо.

Радуј се, јер су твоја жртва, љубав и мученичка смрт урезани дубоко у срцима и свести српског рода.

Радуј се, јер вера твоја чува Србију кроз векове векова и твоју главу ореолом украшава.

Радуј се, јагње многоцењено, Авраамове жртве подражаваоче. Као он Исаака, ти си душу твоју принео као жртву чисту и непорочну.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српске земље похвало и заштито.

Кондак 8.

Србија ликује због величине свога светитеља Лазара мученика, када се дух народа подиже, јер си загрмео као гром и засветлио као јутро после ноћи таме и греха, испуњавајући све осећајем благодати. Људи Израилџи пређоше кроз Црвено море носећи кости Јосифове, ми Нови Израил, кроз Србију носимо твоје мошти на плећима архијерејским као на херувимским носилима, освећујући ваздух градова и села миомирисом, пуна срца, у великим молитвама и са лепим молбама, када мошти твоје беху пронете кроз Србију, Срем и Босну за шестогодишњицу твоје погибије, кад су биле у Грачаници на Косову. Изливај на нас увек дубину твоје милости, одагнавај несреће и неправде, научи нас да земаљско презиремо, а небеско созерцавамо и волимо. Благослови венац године благошћу да Србија умножи своје плодове, да се насити свака душа твојом добром вољом, радујући се због небеске славе твоје и са умиљењем топло певајући: Алилуја.

Икос 8.

Свако колено српског рода данас просвећење добија, јер дође дан покоја пастира нашега. Није те било у Раваници триста година, па си се поново вратио у своју обитељ, својој пастви, и пожелео си да останеш у Раваници да обрадујеш и утешиш чеда твоја која у њој живе, игуманију Гаврилу са сестрама, и свештенослужитељима, и верницима. И вратио си се много већи и слађи, светиониче наш, миомирисна рајска ружо. С љубављу смо те дочекали и испратили, од својих својима часно си ишао, да својим путовањем све осветиш, да верне благословиш, који жељаху да виде свог пастира. Погледај и сад на овај народ који се тиска око тела твога, који га се дотиче и усрдно целива. Рашири твоје руке у молитви као орао крила и заштити птиће – људе своје.

Сачувај нашу обитељ и сваку обитељ, расејане сакупи. Спаси оне који ти служе и долазе у твоју обитељ. Ходите монаси и празникољупци да се насладимо благодаћу његовом и да се поклонимо телу његовом које многи труд искуси, и да скупа затрубимо радосно појући, освећени светошћу моштију његових, те да од чеда својих чује ово:

Радуј се, непресушни изворе благослова и милости Божије.

Радуј се, анђеле земаљски, Лазаре, јер су мошти твоје биле у Саборној цркви у Београду, као миомирисни сасуд мирисом испуњавајући многонапаћену Србију.

Радуј се, јер се по доласку твом у Раваницу жена која је била на ивици смрти од тешке болести исцели твојом милошћу и многи се исцељују који са вером прилазе.

Радуј се, јер тело твоје мироточиво зрачи по целој Србији и дух народа оживљава.

Радуј се, молитвениче топли, песме прими и молитве услиши, оне који трпе напасти и сада страдају у тихо пристаниште упути.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српске земље похвало и заштито.

Кондак 9.

Заблагодаримо Богу ми, страхом испуњени, јер видимо дубину Божијих чуда како по истеку многих година, након шесто година не иструну многоисцелитељно богатство, не само тело, но и доња хаљина, у којој је погребен био и која и данас на њему стоји, положена са свечасном главом у манастиру Раваница, где се непрестано и светло име његово слави и са вернима говори: “Лазаре, служитељу неизрецивих тајни, ти си моја крепост и утврђење, ти си моја доброта и тобом се поносим.” Ходите обременјени, да добијете олакшање целивајући свету десницу. Руке на добро спремне, које су усрдно секле непријатеље православља, целе су и до данас се виде на њима ране од оружја, изливају нам милост мирисавог мира, благовоније испуштају у ова страшна времена да докажу вернима твоје присуство. Те руке, које су некада злато давале, и сада дају разна исцељења. Ходите, обременјени, и сви који Бога љубите, да славимо Бога дивног у светима својим: Алилуја.

Икос 9.

Речити говорници су као рибе безгласне пред тобом, свети кнеже Лазаре, јер си израстао из земље Србије. Немањићи и сви српски праведници благодарише сили Вишњег, јер се српски род вечно обогатио и као нарочити купац својом крвљу откупио, даровао и запечатио као вечно наслеђе Небеско Царство. Диван завет са Богом си свезао, оставивши нам Крст часни уздигнут од Косова до Небеса, који вођаше народ кроз пустињу робовања пет векова. Као што огњени стуб изведе Израилља из Мисира, твој Крст и завет сијајући воде и доведоше стадо у обећану земљу слободе на Небу, где се пева опојна песма: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуна је земља славе Твоје. Сећајући се преславног твог заклања нас ради, приносимо ти благодарне песме и молимо да нас, када певаш Тројичну песму на небу услишиш кад ти на земљи певамо овако:

Радуј се, Богом саздани штите православља, буди нам жалоснима утеха, помраченима светлост, злима измена.

Радуј се, у Богу и Богородици наша крепка помоћи.

Радуј се, јер теби Господ говори: “Ви ћете бити изабрани мој народ, а ја ћу Вам бити Бог.”

Радуј се, српски судбоношче, двоструки венци стоје на твојој глави: царства и мучеништва. Ти си испивши чашу Христовог страдања као дар крв и на заклање себе предатог Господу принео.

Радуј се, јер је Косово теби и српском роду врата што у небо воде.

Радуј се, јер твојом нетрулежношћу дајеш наду на васкрсење.

Радуј се, недостижна тајно, због завета којим си обрадовао српске светитеље и којим се одржа српски народ и напајају поколења.

Радуј се, јер Немањићи, небеса и мученички сабор радосно сretoше душу твоју и душе с тобом погинулих.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српске земље похвало и заштито.

Кондак 10.

Стуб благочестија и лествица која до небеса досеже, ти си небочежњиви кнеже. Као сунце обасјаваш нас који живимо у мраку неразумевања у ове последње дане. Обитељ твоју Раваницу сачувај од свакога зла, учини је многодетном, да у векове изобилује монахињама, које ће тебе хвалити и молитве Богу приносити. Монаси и монахиње моле те приљезно: “Не одвоји нас од славе коју ти дарива Бог. На подвиг монашки укрепи нас, да савладамо животна искушења, тихошћу да се радујемо, испроси нам од великодаровитог Бога сваки дар – који је коме потребан: болесне исцели, да здрави душом и телом можемо остале дане провести у угађању Богу. Учини нас храмом Духа Пресветога, да достигнемо духовна добра и удостојимо се примити благи крај живота, те да с мудрим девама уђемо у дворач Христов, да с тобом певамо богоносну песму: Алилуја.”

Икос 10.

Цару Небесном сазидао си дивни и високи храм, у славу Вазнесења Његовог, где се вековима Света Литургија поје, и скупља све што српски дише. Тобом украшена Раваница, као рај божанствени изгледа и присутнима говори: “Сада лепота моја заблиста више од сваке лепоте, слава моја Господа велича, јер се у недра моја опет телесно настани, онај који ме подиже, самодржац српски Лазар, чудо земаљско, мој украс, покров и од непријатеља заштита.” Ти побожности стубе необориви, као сунце обасјаваш нас који живимо у мраку у ове последње дане. Погледај на монахиње и монахе, који ти приносе слатко појање, који се дан и ноћ труде да Господу угоде, и свештенмонахе, који ти служе, помени у весељу и блаженству твоме. Испуни оно што траже онима који с вером долазе. Којима помоћ твоја треба обилно је дај. Онима који у твојој обитељи живе и у другим обитељима, даруј све што је потребно на корист, утеху и спасење да смиреномудрено од нас слушаш:

Радуј се, анђеле у телу, чудна је ревност и нарав твоја, тврда вера, велика твоја нада у Бога, чувару будни обитељи твоје, ти који паству своју надгледаш.

Радуј се, јер си ревношћу Илији сличан био, гневом си пламтео на непријатеље Крста Христовог.

Радуј се, јер се Раваница због тебе показа као болница немоћних, тихо пристаниште оних који су у бурама, као небо светлозарно.

Радуј се, искусни сејачу семена благочестија, јер си се гледајући са небесних висина радовао жетви пребогатој, јер си привео јагањце кротке, мноштво мученика, Христу.

Радуј се, дивна и прекрасна дружино од Бога изабрана, јер је кроз Вас проткана и у дух Србије дубоко урасла вера у победу правде и неба над земљом.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српске земље похвало и заштито.

Кондак 11.

Запевајмо, браћо, богомудром Лазару и дружини његовој. Ви изданци српског рода у цвету младости бејасте. Красота тела ваших унутрашњу светлост вашу показа, јер ви реч Лазареву с премудрошћу послушасте, крв своју нештедимице за веру пролисте, немоћ природе заборависте, и као јагањци на заклање радосно идосте. Доброразумни, предивни, светлоблостави јунаци, славни, храбри и племенити, међусобно ревност подстицасте: “Идемо на Косово равно за Крст часни да крв пролијемо и за своју веру да умремо.” Хвалећи се Богом просветљени Лазар говори: “Ово су од мене рођени, такви су моји синови, које крштењем родих, и страхом Божјим васпитах, које сад видим небесним

венцима украшене, како се агарјанске вере и љутог беса гнушају.” Ходите српски синови, топло се поклонимо душама крстоносних мученика, разумним бисерима Господњим. Позивамо вас, дођите сада и спасите нас од иновernih. Молите у светлост одевеног Господа да вечним животом одене душе наше и да заједно с вама појемо Богу: Алилуја.

Икос 11.

Молебном песмом прослављамо вас као заступнике наше пред Богом, крепки чувари и заштитници, један сте разум имали, као један сте ревнитељи били Јединосушне Тројице. Као Давид вама говоримо: “Шта је добро или шта је красно, до да браћа заједно живе?” Ви нисте везани телесном љубављу, но вером, вером православном, вером братољубивом. Ако је корен свет и гране су свете. Часна смрт ваша показала се пред Богом као боголепна плетеница. Везани благодаћу у висине узлетосте, земљу осветисте проливањем крви, као цвећем многомирисним она се вама украси. Дарујте нам дух ваше ревности, да се удостојимо насладе небесних дарова појући вам:

Радујте се, косовски орлови, добри српски синови.

Радујте се, Обилићу Милоше, Топлица Милане, Косанчић Иване, и сви мученици, који нелицемерном љубављу, непоколебљивом вером, речју истине, као златном везом један другог придржавасте.

Радујте се, сви свети мученици, Југ-Богдане са синовима – девет соколова, лозо благословена, кроз вас је сазрео духовно српски род, јер сте ви мост који везује поколења и записује их у књигу живота.

Радујте се, јер жртву живу, дар многопријатан Светој Тројици себе принесосте, а врата се небеска светло отворише примајући вас.

Радујте се, јер се с вама богомудри Лазар удостојио да свете Тајне Причешћа Божанственом Крвљу и Телом Христовим у Самодрежи прими.

Радујте се, свети великомученици, српске земље похвало и заштито.

Кондак 12.

Благодаћу Божијом лађу земље своје довео си у тихо пристаниште вечнога живота као многобогата ризница. Одржао си народ кроз многовековно ропство, предавши га на бригу Богу, највећем Лекару Који лечи сакривене ране српске душе лековима страдања и унижења. Многоплачна Србија кличе: “И сада утврди Боже, оно што си са нама учинио, погледај с Небеса и види, и посети виноград овај, и утврди га, јер га насади десница Твоја. Твоје смо наслеђе, надом у Тебе се крепимо. Међусобне ратове укроти да се не умањује народ српски, зле састанке растури, држави непокорне покори ради добра.” О, на душу твоју богољубиву, покровитељу наш вољени, нас подсећај, разгори у нама светлост љубави твоје, којом се душа твоја испуњавала, јер оскудевамо у љубави према Господу и свима ближњима, да нађемо милост у дан страшнога суда и твојим заступништвом да се избавимо од леве стране и да чујемо блажени глас: “Ходите, благословени Оца Мога, да наследите што вам је спремљено,” и да Тројицу Јединосушну прослављамо појући: Алилуја.

Икос 12.

Прослављајући вас, многомоћни молитвеници наши косовски, и мученици, и свети Синаити, молимо вас, будите нам путовође ка спасењу, мир отачаству, Цркви јединомислије, дивно дрво сте и цветови, и плод пресладак. Заиста рече Соломон: “Сећање на праведног с похвалама бива.” Овога дана све је радосно, облаци весељем кропе све на земљи. Уђимо у дом Божји Раваницу, да видимо свећњак који се не гаси, жртву живу која животвори твоје мошти, које опијају мирисом као крин и дарове дају. Непобедиви мучениче, твој народ, молбе ти приноси: “О, лозо, благочестијем засађена, радуј се, о крепости мученика непоколебљивог разума.”

Радуј се, јер је живот твој красан, успење преславно, светли дан када си земљу оставио.

Радуј се, свети кнеже Лазаре, реко са притокама својим светим мученицима, који светом крвљу лице земље натопише, те из крви ваше цветају божури.

Радуј се, честити кнеже, јер си пук мученика довео у Вишњи Јерусалим, као Исус Навин људе у обећану земљу.

Радуј се, Србијо Богом љубљена, јер си васпитала рајске слаткомирисне цветове узнесене у небесне храмове, јер си миомирис страдања деце твоје Христу узнела.

Радуј се, месече, који међу звездама – војницима твојим сијаш.

Радујте се, свети мученици са царем Лазаром, срца наша благодарно вам појући узносе: “Слава вам и хвала.”

Радујте се, свети великомученици, српске земље похвало и заштито.

Кондак 13

О дубино премудрости и разума Божијег, великомучениче, таланат државног руководства умногостручен Саздатељу си донео, зато си чуо блажени глас: “Добри и верни слуго, делатељу винограда Христовог, уђи у радост Господа твога.” Данас се небеса радују, људи дружељубивост показују, слуге певају владару који је невидљиво с нама и руке простире невидљиво за нас: Услиши мољења, сузе не заборави, увек нам дај шта срце проси, пламен искушења одагнај, и изненадну смрт спречи, дај нам да љубимо правду и добродетељ један другога, да за твојим животом следимо и да се удостојимо да уживамо у твојој слави. Прими ово са благошћу иако је оскудно. Слава теби, кнеже најплеменитији, а Богу нашем певамо: Алилуја.

(овај Кондак се чита 3 пута затим Икос 1 па Кондак 1)

Акатист светом великомученику кнезу Лазару

Кондак 1.

Пред изабраним светиоником земље српске, из усрђа и љубави ницице падамо, и молебне песме које од срца извиру, приносимо ти, свети великомучениче кнеже Лазаре. Почињући ове похвале ткати, желимо да украсимо величину великог у благочестију, и да узвисимо твоја добра дела, јер видимо у теби многа чудеса. Ти си рајско дрво које је у правој вери засађено. Младост си своју провео на двору цара Душана. О, свети великомучениче, прими ове молбене речи од деце твоје, као две лепте од убоге, и кадионицу мирисну. По целој земљи деца твоја украшавају свечасну главу твоју венцима златом исплетеним, и певају ти победне песме:

Радује се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српска похвало и заштито.

Икос 1.

Творац анђела, Који судбине народа и царстава одређује, када хтеде да призове српски род у Царство Небеско, изабра тебе, свети кнеже, за благовесника и извршитеља благе воље Своје. Срце цара Душана окрену к теби, и он те заволе као сина и подиже у чин кнеза. Благодаримо Творцу за све ово, а доброту твоју величајући синови српски, овако теби певајући, говоре:

Радуј се, сасуде преславни, Божанственом благодаћу држави својој даровани, који си

премудрим Промислом предизабран за сапутника српском роду у Царство Небеско.

Радуј се, сасуде Духа Светога од младости, јер Божанствено просвећење на теби сијаше.

Радуј се, јер је срце твоје као храм Богу освећен, где Отац и Син и Божанствени Дух натприродно обитавају.

Радуј се, језиче медоточиви, који си објавио радост, јер Господ отвори врата српском роду.

Радуј се, јер се жртва твоја, љубав и мученичка смрт, урезаше дубоко у срце и свест српскога рода.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српска похвало и заштито.

Кондак 2.

Богом дарован, због доброте вољен си био на двору цара Душана. Остроумношћу разума, мудрошћу и узвишеношћу живота, сијао си као сунце и показивао си лепоту нарави, и сви се дивљаху благости, мужеству, и искуству у војним окршајима. Имао си молитву као штит и био си оштра стрела која рањава противнике. Украшен силом Самсона, многе си победе задобио. Примивши од Бога дар да Србијом владаш, стадо које ти би поверено учио си да испуњава јеванђељске заповести, показавши се прво сам

као пример љубави према Христу. И нас научи да ти подражавамо, и да будемо деца твоја, не по имену само, већ и по животу, да украшавамо себе милосрђем, смирењем, трпљењем, и љубављу међусобном, и да из дубине срца Богу Који те је прославио, певамо: Алилуја.

Икос 2.

Премудрошћу распрострта небеса, веселите се, ликуј земљо српска, падните ницице пред Господом, и зарадујмо се сећајући се Лазара, крстоносца, после светог Саве и Симеона нашег највећег дародавца штедрог. Ходите, јагањци Господњи, дођите страдалници, богати и сироти, здрави и немоћни, на кладенац који од многих болести лечи, молите и примите оздрављење по вери. Велики Пастир све позива да подели Божанствене дарове. Славни Лекар с небеса силази к нама, освећује нас и као дажд благодат излива, лекове небеског Лекара даје. Ликујмо духовно као Давид пред кивотом Завета, да дивном лекару нашем са усхићењем псаламске песме боголепно уносимо: Благо човеку који се боји Господа, без порока си ходио путевима Његовим, зато ти кличемо овако:

Радуј се, јер слушаш оне који ти се моле. Ти си нам велико богатство, јер нам дарујеш милост неизмерну.

Радуј се, сасуде миомирисни, јер за сваку болест душевну и телесну излечење дајеш. Радуј се, јер изнемогле подижеш, помози и нама обременјенима и измученима искушењима овога века.

Радуј се, јер мудро бринеш о нама када љуто страдамо.

Радуј се, освећена главо, око које Бога гледа и сједињује се с Њим љубављу и чистим умом.

Радуј се, јагње добро, јер си себе, принос чисти, као цвет рајски Господу принео.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српска похвало и заштито.

Кондак 3.

Сила вишња даваше теби крепост да истрпиш пометњу по смрти цара Душана и сина му Уроша. Видевши те Агарјани како са стадом напредујеш у благочестију, као звери нападаху на отачество твоје, желећи да га униште. Тада Божанствени позив сиђе на тебе, уме небесни, који гледаш тајне Божије, Бог ти предаде кормило државе. Патријарх Јоаникије уручи ти достојну част, помаза те за цара, да будеш поборник и заштитник и несавладива заштита од свих непријатеља. А сада и на нас погледај као отац вечни, заустави и укроти буру која нас је обузела, и одбаци налете љутих бесова. Упути нас на стазу покајања, окамењена срца наша умекшај да испуњавамо заповести Божије. Благодаримо Господу за такву милост к нама, Њему Венцедавцу певамо: Алилуја.

Икос 3.

Имајући у себи благодат свесилног и кротког Начелника пастира Христа, као јагње незлобиво, сачуван си од изненадне смрти од безумног Николе, силом светог крста који си на прсима носио, да би на Косову видљиво примио мученички венац и сјединио људе са небесним житељима. Славећи Господа Који те је сачувао и дивећи се овом благовољењу Божијем, молимо тебе, изабраника нашег, уразуми нас и укрепи у делима спасења, да не буде бесплодна вера коју си у нас усадио, да поднесемо бодро тежину живота у трпљењу и великодушности и да тихо пређемо у вечно блаженство. Помози да савршену молитву стекнемо, веру, наду и љубав сачувамо, да у благоверности и напредовању с радошћу тебе прослављамо, и да ти благодарно песму хвале приносимо:

Радуж се, јер имаш слободу пред Богом да нас избављаш од многих и различитих искушења.

Радуж се, лекару милосрдни, који немоћи наше брзо лечиш.

Радуж се, јер Србију гледаш и блага пролазна и вечна од Господа за њу иштеш.

Радуж се, јер си кротошћу и смирењем срца као овца незлобива усрдно за Христом ишао.

Радуж се, вођо народа, јер си заступник за државу своју, јер си срушио насиље туђинаца и покорио их православнима.

Радуж се, јер си ушао у стадо и примљен био са љубављу као кнез и вођа.

Радуж се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српске земље похвало и заштито.

Кондак 4.

На буру у земљи и раздор у Цркви са болом си гледао. Обдарен Божанственом правдом, бринуо си се и старао да измириш Српску Цркву са Цариградском Патријаршијом. Уклонио си проклетство и измолио опроштај за живе и упокојене. Тако си обновио духовни живот и све сјединио са Црквом Христа Бога. Обнови и сада душе наше и усади у срца наша спасоносни страх. Умилостиви Господа за грехе наше, даруј нам дух скрушен, срце смирено и исправљење живота. Просвети ум наш да разумемо пут Господњи, заштити нас од напада злих људи и браће. Прими од нас благодарност и молбу коју са сузама једногласно сједињујемо, Христов угодниче, који си нас овде окупио и тамо нас приброј реду спасених, да заједно с тобом као деца са оцем сведоброме Оцу певамо: Алилуја.

Икос 4.

Слушамо о теби, колика си нам добра даровао и немоћан је наш ум и језик најмудријих да искаже добродетељи које у теби цветају. Због убогости немамо силе да ти достојан венац хвале исплетемо. Исправност твоја побеђује речи наше, и не знамо како да те назовемо: главом ли православља, оком благочестија, оцем сиротих и заштитником свих сиромаша, хранитељем гладних, миротворцем завађених? И нас, који у љубави и добрим делима оскудевамо, подигни из духовне ослабљености, да достигнемо духовна добра и уђемо у дворац Сведржитеља. Сједини децу државе своје, обуздај силне, укрепи немоћне, који те од срца поштују и премнога добра дела твоја хвале. Господе, благодаримо Ти за све ово и угодника Твога од све душе прослављамо, онога који наследи блаженство блажених.

Радуј се, пастиру бодри, владару многомоћни, јер си имао око које не дрема и жезлом мудрости небеским тајнама паству си учио.

Радуј се, јер си Богом упућиван испуњавао Његова наређења.

Радуј се, мирољубиви, јер си био обновитељ порушеног царства, а тебе ради Бог даде сједињење Црквама.

Радуј се, дивни Соломоне непорочни, добри и праведни Јове, који си узишао на лествицу добродетељи и показивао пут своме стаду.

Радуј се, јер си на оне који су били под твојом влашћу гледао као на децу своју, народе и кнежеве благосиљао као браћу, нападнуте си штитио, странце збрињавао и милостив према њима био.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српске земље заштито и похвало.

Кондак 5.

Богом ткана порфирио, рај си који лепо цвета, препун драгог камења, боголепно укрешен. Земљу твоју многим храмовима као звездама си украсио. Славни ктиторе Раванице, Лазарице, Горњака и многих других, који и данас миомиришу, одишући мирисом праве

вере за паству твоју. Уврстио си себе у број задужбинара Немањића, ходио си стазом отаца и подражавао им, јер си показивао велику љубав према Синају и бринуо се о Светој Гори и Хиландару. Сазидао си велелепну и дивну припрату желећи да сачуваш скривницу духовне свести, давао си имања и богатство и штедро снабдео потребним место на којем се вековима име твоје непрестано молитвено прославља, и достојно са анђеоским војскама певаш Богу: Алилуја.

Икос 5.

Заволевши Христа заволео си монахе и пустињаке, христољубиви монахољупче и даваоче милости. Горе и долине испунио си монасима. Радошћу се хумке опасаше и пустиње процветаше. Синаитима који избегаше са Свете Горе и нађоше покој у областима државе твоје, који у миру Господу служе не тражећи никаква земаљска задовољства, који презреше све лепоте овога света и заволеше само Господа, ти си подигао цркве, да се у њима име Господње прославља и верни духовно крепе. Светоме Григорију молчалнику Горњак, светоме Сисоју Сисојевац, светоме Вавили и Ромилу Раваницу си сазидао, да теби буде недгробна црква, за упокојење твога тела до краја века, где те непрестано славослове чеда твоја, где хвалу Богу узносе и труд твој песмама хвале радосно:

Радуј се, гостољубиви Аврааме, јер си сазидао многе болнице и странопримнице за збрињавање немоћних и болесних које си снабдео сваким добром.

Радуј се, јер си зидао храмове које је красила лепота, у којима се пева Богу у Тројици.

Радуј се, јер си волео монахе, који молбе Богу приносе, а теби похвале.

Радуј се, јер си се уподобио прародитељима Симеону и Сави, јер си семе благочестија које су они посејали пожњео и обогатио народ славом непролазном.

Радуј се, јер су свети Синаити, чувари вере и врлина, тиховањем себе са Богом сјединили, земљу твоју осветили и духовни живот у њој подигли.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српске земље похвало и заштито.

Кондак 6.

Проповеда се по васцелом свету слава храбрости твоје, гневом си пламтео против непријатеља Крста Христовог. Када је требало да се последњи пут сретнеш са богоборцима који смућиваху државу твоју и који хтедоше да је покоре вери мухамеданској, многа мољења си принео тражећи да те Господ уразуми и покаже шта је воља Његова. Косово је теби друга Гетсиманија, у којој си изрекао спасоносне речи: “Оче, да буде воља Твоја као на небу, тако и на земљи.” Примиио си заповест да идеш у сретање зловнима. Ниси се побојао гнева безаконика, украшен силом Самсона, крепио си војску на подвиг мучења овако: “Ви, благородници моји, семе српско, до сада се наслађивасмо земаљским благом, пођимо без страха на Косово, крепко станимо, не штедимемо тела своја, Бога у помоћ призовимо, да државу отаца наших сачува, не жалостимо се, но верујмо и само се у Бога уздајмо, и видећете славу Његову. Земаљско је за малена царство, а Небеско је довека. Зато Србијо јунака, певај Светој Тројици у свако време: Алилуја.

Икос 6.

Засијао си у срцима верних, ти најплеменитији властодршче српски. По доброј нарави уподобио си се Самом Господу. Господ пред страдање са ученицима Тајну вечеру припреми, а ти богоношче, Владаревих тајни служитељу, са велможама вечеру љубави приправи, на којој си крепио војску да не буду издајници као Јуда. Некада Мојсије, дајући људима закон од Бога прими написано, а теби анђео са неба дође и књигу ти донесе, у заносу пренесе те на Небо где си чуо неисказане речи. Господ на Голготи пострада, а твоја је Голгота Косово, на којем изгину красни букет војника. Са коња си пао са шеснаест рана кад безаконици као звери плен јаросно хтедоше да растргну непобеђеног, а ти си као савршена овца за клање Ономе Који је за нас изволео да заклан буде, певао: “Да се пролије крв моја у љубави Христа мог.” Главу твоју оделише од тела и у кладенац бацише. Тада Небеса са анђелима и сви Немањићи праведни уздигоше гласове, радосно сретеше душу твоју и душе погинулих с Тобом, узлетању твојему запљескаше, подвиге твоје слављаху, мученици заиграше и ми страдању твоме хвалу узносимо.

Радуј се, Богом сабрана паство, данас славни кнез Лазар узиће к Цару над царевима.

Радуј се, јер си крв своју као алавастер мира Христу принео.

Радуј се, јер си увече славио крсну славу - светог пророка Амоса, хлебом и вином, а данас крвљу и смрћу.

Радуј се, јер Жетелац Господ жањаше пшеницу, позлаћена класја, душе српских мученика, чистећи је од кукоља и носећи у житницу небеских двора.

Радуј се, јер су њихова тела била драгоцени бисер са овог страшног поља.

Радуј се, кротки Давиде, јер си дивљу звер Мурата као Голијата победио и твојом крвљу као на колесници отишао радосно у небесне висине где је Исус вечни.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српске земље похвало и заштито.

Кондак 7.

Хтео је Човекољубац да докаже свету да сви који Богу угађају велике награде удостојени бивају. Твоје многострадално тело прославио је славом нетрулежности. Земља те је скривала две године и из својих недара дала је твоје тело као крин миомирисни веселећи стадо твоје. То драгоцено богатство које испушта чудесне зраке беше положено у Раваницу као у твој престо и двор Спаса Господа. Дивна су дела Твоја, Господе, јер дивним чудом показа главу небесног тајника, сијајући небесном светлошћу да покаже где је. И сада си нам од Бога послан да остарелу Србију обновиш и оросиш твојом благодаћу. Спаси многострадално Косово и избави од насиља Србе који неправедно страдају. Даруј нам да се наслађујемо радошћу анђела и да заједно са тобом славимо Тројицу Једносушну: Алилуја.

Икос 7.

Дивне су тајне Твоје, Христе, јер си нам даровао таквог светилника, који нас је обогатио нетрулежношћу тела свог, као Илија што удвостручи Јелисеју благодат своју. Дао си нам тело које блиста у унутрашњости храма Светог Вазнесења, и на славословље све подстиче, веселећи нас и обасјавајући срца наша Божанственом светлошћу, укрепи и ојачај оне који ти са љубављу прилазе. Духовном јачином нама маломоћнима дај силу и испуни нас снагом, као што је твоја љубав силна. Господе, на колена падамо и молимо да се обогатимо из богате скривнице Твоје, молимо Те, сачувај нам неповређено тело светитеља и великомученика кнеза Лазара. Житељима његове обитељи, који му похвале певају, спасење, здравље и љубав даруј. Умири срца и испуни духом премудрости, нас који га величамо:

Радуј се, јер твоје тело нам дарује други Силоам, из кога истичу исцељења онима који болују од недуга телесних и страсти душевних, јер на тебе сви гледамо као на извор крепости и утврђења у вери.

Радуј се, јер је Раваница тебе ради блажена, блажен је народ српски, јер је дете таквога оца.

Радуј се, јер си твоју главу за Христа Бога, под мач као под венац радосно погнуо.

Радуј се, јер су твоја жртва, љубав и мученичка смрт урезани дубоко у срцима и свести српског рода.

Радуј се, јер вера твоја чува Србију кроз векове векова и твоју главу ореолом украшава.

Радуј се, јагње многоцењено, Авраамове жртве подражаваоче. Као он Исаака, ти си душу твоју принео као жртву чисту и непорочну.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српске земље похвало и заштито.

Кондак 8.

Србија ликује због величине свога светитеља Лазара мученика, када се дух народа подиже, јер си загрмео као гром и засветлио као јутро после ноћи таме и греха, испуњавајући све осећајем благодати. Људи Израилџи пређоше кроз Црвено море носећи кости Јосифове, ми Нови Израил, кроз Србију носимо твоје мошти на плећима архијерејским као на херувимским носилима, освећујући ваздух градова и села миомирисом, пуна срца, у великим молитвама и са лепим молбама, када мошти твоје беху пронете кроз Србију, Срем и Босну за шестогодишњицу твоје погибије, кад су биле у Грачаници на Косову. Изливај на нас увек дубину твоје милости, одагнавај несреће и неправде, научи нас да земаљско презиремо, а небеско созерцавамо и волимо. Благослови венац године благошћу да Србија умножи своје плодове, да се насити свака душа твојом добром вољом, радујући се због небеске славе твоје и са умиљењем топло певајући: Алилуја.

Икос 8.

Свако колено српског рода данас просвећење добија, јер дође дан покоја пастира нашега. Није те било у Раваници триста година, па си се поново вратио у своју обитељ, својој пастви, и пожелео си да останеш у Раваници да обрадујеш и утешиш чеда твоја која у њој живе, игуманију Гаврилу са сестрама, и свештенослужитељима, и верницима. И вратио си се много већи и слађи, светиониче наш, миомирисна рајска ружо. С љубављу смо те дочекали и испратили, од својих својима часно си ишао, да својим путовањем све осветиш, да верне благословиш, који жељаху да виде свог пастира. Погледај и сад на овај народ који се тиска око тела твога, који га се дотиче и усрдно целива. Рашири твоје руке у молитви као орао крила и заштити птиће – људе своје.

Сачувај нашу обитељ и сваку обитељ, расејане сакупи. Спаси оне који ти служе и долазе у твоју обитељ. Ходите монаси и празникољупци да се насладимо благодаћу његовом и да се поклонимо телу његовом које многи труд искуси, и да скупа затрубимо радосно појући, освећени светошћу моштију његових, те да од чеда својих чује ово:

Радуј се, непресушни изворе благослова и милости Божије.

Радуј се, анђеле земаљски, Лазаре, јер су мошти твоје биле у Саборној цркви у Београду, као миомирисни сасуд мирисом испуњавајући многонапаћену Србију.

Радуј се, јер се по доласку твом у Раваницу жена која је била на ивици смрти од тешке болести исцели твојом милошћу и многи се исцељују који са вером прилазе.

Радуј се, јер тело твоје мироточиво зрачи по целој Србији и дух народа оживљава.

Радуј се, молитвениче топли, песме прими и молитве услиши, оне који трпе напасти и сада страдају у тихо пристаниште упути.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српске земље похвало и заштито.

Кондак 9.

Заблагодаримо Богу ми, страхом испуњени, јер видимо дубину Божијих чуда како по истеку многих година, након шесто година не иструну многоисцелитељно богатство, не само тело, но и доња хаљина, у којој је погребен био и која и данас на њему стоји, положена са свечасном главом у манастиру Раваница, где се непрестано и светло име његово слави и са вернима говори: “Лазаре, служитељу неизрецивих тајни, ти си моја крепост и утврђење, ти си моја доброта и тобом се поносим.” Ходите обременјени, да добијете олакшање целивајући свету десницу. Руке на добро спремне, које су усрдно секле непријатеље православља, целе су и до данас се виде на њима ране од оружја, изливају нам милост мирисавог мира, благовоније испуштају у ова страшна времена да докажу вернима твоје присуство. Те руке, које су некада злато давале, и сада дају разна исцељења. Ходите, обременјени, и сви који Бога љубите, да славимо Бога дивног у светима својим: Алилуја.

Икос 9.

Речити говорници су као рибе безгласне пред тобом, свети кнеже Лазаре, јер си израстао из земље Србије. Немањићи и сви српски праведници благодарише сили Вишњег, јер се српски род вечно обогатио и као нарочити купац својом крвљу откупио, даровао и запечатио као вечно наслеђе Небеско Царство. Диван завет са Богом си свезао, оставивши нам Крст часни уздигнут од Косова до Небеса, који вођаше народ кроз пустињу робовања пет векова. Као што огњени стуб изведе Израилља из Мисира, твој Крст и завет сијајући воде и доведоше стадо у обећану земљу слободе на Небу, где се пева опојна песма: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуна је земља славе Твоје. Сећајући се преславног твог заклања нас ради, приносимо ти благодарне песме и молимо да нас, када певаш Тројичну песму на небу услишиш кад ти на земљи певамо овако:

Радуј се, Богом саздани штите православља, буди нам жалоснима утеха, помраченима светлост, злима измена.

Радуј се, у Богу и Богородици наша крепка помоћи.

Радуј се, јер теби Господ говори: “Ви ћете бити изабрани мој народ, а ја ћу Вам бити Бог.”

Радуј се, српски судбоношче, двоструки венци стоје на твојој глави: царства и мучеништва. Ти си испивши чашу Христовог страдања као дар крв и на заклање себе предатог Господу принео.

Радуј се, јер је Косово теби и српском роду врата што у небо воде.

Радуј се, јер твојом нетрулежношћу дајеш наду на васкрсење.

Радуј се, недостижна тајно, због завета којим си обрадовао српске светитеље и којим се одржа српски народ и напајају поколења.

Радуј се, јер Немањићи, небеса и мученички сабор радосно сретеше душу твоју и душе с тобом погинулих.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српске земље похвало и заштито.

Кондак 10.

Стуб благочестија и лествица која до небеса досеже, ти си небочежњиви кнеже. Као сунце обасјаваш нас који живимо у мраку неразумевања у ове последње дане. Обитељ твоју Раваницу сачувај од свакога зла, учини је многодетном, да у векове изобилује монахињама, које ће тебе хвалити и молитве Богу приносити. Монаси и монахиње моле те приљезно: “Не одвоји нас од славе коју ти дарива Бог. На подвиг монашки укрепи нас, да савладамо животна искушења, тихошћу да се радујемо, испроси нам од великодаровитог Бога сваки дар – који је коме потребан: болесне исцели, да здрави душом и телом можемо остале дане провести у угађању Богу. Учини нас храмом Духа Пресветога, да достигнемо духовна добра и удостојимо се примити благи крај живота, те да с мудрим девама уђемо у двораци Христов, да с тобом певамо богоносну песму: Алилуја.”

Икос 10.

Цару Небесном сазидано си дивни и високи храм, у славу Вазнесења Његовог, где се вековима Света Литургија поје, и скупља све што српски дише. Тобом украшена Раваница, као рај божанствени изгледа и присутнима говори: “Сада лепота моја заблиста више од сваке лепоте, слава моја Господа велича, јер се у недра моја опет телесно настани, онај који ме подиже, самодржац српски Лазар, чудо земаљско, мој украс, покров и од непријатеља заштита.” Ти побожности стубе необориви, као сунце обасјаваш нас који живимо у мраку у ове последње дане. Погледај на монахиње и монахе, који ти приносе слатко појање, који се дан и ноћ труде да Господу угоде, и свештенмонахе, који ти служе, помени у весељу и блаженству твоме. Испуни оно што траже онима који с вером долазе. Којима помоћ твоја треба обилно је дај. Онима који у твојој обитељи живе и у другим обитељима, даруј све што је потребно на корист, утеху и спасење да смиреномудрено од нас слушах:

Радуј се, анђеле у телу, чудна је ревност и нарав твоја, тврда вера, велика твоја нада у Бога, чувару будни обитељи твоје, ти који паству своју надгледаш.

Радуј се, јер си ревношћу Илији сличан био, гневом си пламтео на непријатеље Крста Христовог.

Радуј се, јер се Раваница због тебе показа као болница немоћних, тихо пристаниште оних који су у бурама, као небо светлозарно.

Радуј се, искусни сејачу семена благочестија, јер си се гледајући са небесних висина радовао жетви пребогатој, јер си привео јагањце кротке, мноштво мученика, Христу.

Радуј се, дивна и прекрасна дружино од Бога изабрана, јер је кроз Вас проткана и у дух Србије дубоко урасла вера у победу правде и неба над земљом.

Радуј се, свети великомучениче кнеже Лазаре, српске земље похвало и заштито.

Кондак 11.

Запевајмо, браћо, богомудром Лазару и дружини његовој. Ви изданци српског рода у цвету младости бејасте. Красота тела ваших унутрашњу светлост вашу показа, јер ви реч Лазареву с премудрошћу послушасте, крв своју нештедимице за веру пролисте, немоћ природе заборависте, и као јагањци на заклање радосно идосте. Доброразумни, предивни, светлоблостави јунаци, славни, храбри и племенити, међусобно ревност подстицасте: “Идемо на Косово равно за Крст часни да крв пролијемо и за своју веру да умремо.” Хвалећи се Богом просветљени Лазар говори: “Ово су од мене рођени, такви су моји синови, које крштењем родих, и страхом Божјим васпитах, које сад видим небесним

венцима украшене, како се агарјанске вере и љутог беса гнушају.” Ходите српски синови, топло се поклонимо душама крстоносних мученика, разумним бисерима Господњим. Позивамо вас, дођите сада и спасите нас од иновernih. Молите у светлост одевеног Господа да вечним животом одене душе наше и да заједно с вама појемо Богу: Алилуја.

Икос 11.

Молебном песмом прослављамо вас као заступнике наше пред Богом, крепки чувари и заштитници, један сте разум имали, као један сте ревнитељи били Јединосушне Тројице. Као Давид вама говоримо: “Шта је добро или шта је красно, до да браћа заједно живе?” Ви нисте везани телесном љубављу, но вером, вером православном, вером братољубивом. Ако је корен свет и гране су свете. Часна смрт ваша показала се пред Богом као боголепна плетеница. Везани благодаћу у висине узлетосте, земљу осветисте проливањем крви, као цвећем многомирисним она се вама украси. Дарујте нам дух ваше ревности, да се удостојимо насладе небесних дарова појући вам:

Радујте се, косовски орлови, добри српски синови.

Радујте се, Обилићу Милоше, Топлица Милане, Косанчић Иване, и сви мученици, који нелицемерном љубављу, непоколебљивом вером, речју истине, као златном везом један другог придржавасте.

Радујте се, сви свети мученици, Југ-Богдане са синовима – девет соколова, лозо благословена, кроз вас је сазрео духовно српски род, јер сте ви мост који везује поколења и записује их у књигу живота.

Радујте се, јер жртву живу, дар многопријатан Светој Тројици себе принесосте, а врата се небеска светло отворише примајући вас.

Радујте се, јер се с вама богомудри Лазар удостојио да свете Тајне Причешћа Божанственом Крвљу и Телом Христовим у Самодрежи прими.

Радујте се, свети великомученици, српске земље похвало и заштито.

Кондак 12.

Благодаћу Божијом лађу земље своје довео си у тихо пристаниште вечнога живота као многобогата ризница. Одржао си народ кроз многовековно ропство, предавши га на бригу Богу, највећем Лекару Који лечи сакривене ране српске душе лековима страдања и унижења. Многоплачна Србија кличе: “И сада утврди Боже, оно што си са нама учинио, погледај с Небеса и види, и посети виноград овај, и утврди га, јер га насади десница Твоја. Твоје смо наслеђе, надом у Тебе се крепимо. Међусобне ратове укроти да се не умањује народ српски, зле састанке растури, држави непокорне покори ради добра.” О, на душу твоју богољубиву, покровитељу наш вољени, нас подсећај, разгори у нама светлост љубави твоје, којом се душа твоја испуњавала, јер оскудевамо у љубави према Господу и свима ближњима, да нађемо милост у дан страшнога суда и твојим заступништвом да се избавимо од леве стране и да чујемо блажени глас: “Ходите, благословени Оца Мога, да наследите што вам је спремљено,” и да Тројицу Јединосушну прослављамо појући: Алилуја.

Икос 12.

Прослављајући вас, многомоћни молитвеници наши косовски, и мученици, и свети Синаити, молимо вас, будите нам путовође ка спасењу, мир отачаству, Цркви јединомислије, дивно дрво сте и цветови, и плод пресладак. Заиста рече Соломон: “Сећање на праведног с похвалама бива.” Овога дана све је радосно, облаци весељем кропе све на земљи. Уђимо у дом Божји Раваницу, да видимо свећњак који се не гаси, жртву живу која животвори твоје мошти, које опијају мирисом као крин и дарове дају. Непобедиви мучениче, твој народ, молбе ти приноси: “О, лозо, благочестијем засађена, радуј се, о крепости мученика непоколебљивог разума.”

Радуј се, јер је живот твој красан, успење преславно, светли дан када си земљу оставио.

Радуј се, свети кнеже Лазаре, реко са притокама својим светим мученицима, који светом крвљу лице земље натопише, те из крви ваше цветају божури.

Радуј се, честити кнеже, јер си пук мученика довео у Вишњи Јерусалим, као Исус Навин људе у обећану земљу.

Радуј се, Србијо Богом љубљена, јер си васпитала рајске слаткомирисне цветове узнесене у небесне храмове, јер си миомирис страдања деце твоје Христу узнела.

Радуј се, месече, који међу звездама – војницима твојим сијаш.

Радујте се, свети мученици са царем Лазаром, срца наша благодарно вам појући узносе: “Слава вам и хвала.”

Радујте се, свети великомученици, српске земље похвало и заштито.

Кондак 13

О дубино премудрости и разума Божијег, великомучениче, таланат државног руководства умногостручен Саздатељу си донео, зато си чуо блажени глас: “Добри и верни слуго, делатељу винограда Христовог, уђи у радост Господа твога.” Данас се небеса радују, људи дружељубивост показују, слуге певају владару који је невидљиво с нама и руке простире невидљиво за нас: Услиши мољења, сузе не заборави, увек нам дај шта срце проси, пламен искушења одагнај, и изненадну смрт спречи, дај нам да љубимо правду и добродетељ један другога, да за твојим животом следимо и да се удостојимо да уживамо у твојој слави. Прими ово са благошћу иако је оскудно. Слава теби, кнеже најплеменитији, а Богу нашем певамо: Алилуја.

(овај Кондак се чита 3 пута затим Икос 1 па Кондак 1)